Kungl. Biblioteket
STOCKHOLM
Ist.
Tidskr.

1-8.
Bw
Tsol
Tidsk.

Ljusglimtar från Mongoliet

TIDSKRIFT FÖR SVENSKA MONGOLMISSIONEN

N:r 1 | EXPEDITION: Brunnsgatan 4, Stockholm | Jan. 1948

Inför ett nytt år.

Nyss hörde vi vid ett möte berättas en liten tröstefull anekdot.

En gammal indiamissionär stod inför uppbrottet: hon skulle i väg igen ut till sitt fält, ut till ovissa öden under en dunkel framtid bland ett främmande, oroligt folk. Då sade hon: framtiden är oviss, men Gud är i framtiden.

Vilken nåd att få ha det så. Det år som nyss ingått är fullt av oberäkneliga möjligheter. Vem kan pejla dem? Men Gud är i den nya tid som kommer. Gud är med.

Låtom oss därför trösteligen sjunga:

Nu har jag allt, ja, allt i Jesus.
Läkedom för alla hjärtats sår.
Ingen synd, som icke han förlåter,
Ingen nöd, som icke han förstår.

Ja, i sanning: ingen nöd som icke han förstår.

Därför: det går igenom. Även i det nya år som nu ingått är han.

KUNGL. BIBLIOTEKET STOCKHOLM

Guds kärleks doft.

Missionens uppgift är att sprida Guds kärleks vällukt.

Av fru *Ulla Lidman-Frostenson.**

Jag tycker, att det är en stor och underbar, en sällsam dag, denna dag, då Svenska Mongo missionen firar 50 år. Jag känner en sådan högtid och andakt djupt nere i min själ. Och det är ett ord i Pauli brev till filipperna, som kommit till mig. Det är ordet: »Jag har nu fått ut allt, och det i överflödande mått. Jag har fullt upp, sedan jag av Epafroditus har mottagit eder gåva, 'en välbehaglig lukt', ett offer, som täckes Gud och behagar honom väl. Så skall ock min Gud efter sin rikedom i fullt mått och på ett härligt sätt i Kristus Jesus giva eder allt vad I behöven. Men vår Gud och Fader tillhör äran i evigheternas evigheter. Amen.» Jag tackar dig, Fader, att jag förnimmer i min själ, att den kärlekens väldoft, varom din tjänare här talar, utgår även från många mongo vänners hjärtan.

För litet sedan träffade jag en pojke, som rätt så nyligen kommit hem från Kina, och vi hade mycket att prata om och många saker att resonera om huru det var med förhållandena där ute och vad vi hade upplevt där ute. Och så, när vi sutto och språkade, sade han: »En sak måste jag säga dig, en kristen kines är enligt min uppfattning en onormal kines.» Och när han sade det, så kände jag i mitt hjärta, att det var sant. Jag fick se kristendomen i ett nytt ljus, och jag förstod, att kristendomens innersta väsen är någonting omutligt och fast och att det är någonting, som skär tvärt emot det som bor djupast inne i vår själ. Och jag svarade: »Det är alldeles sant, vad du säger; en kristen kines är verkligen en onormal kines, men i den här stunden förstår jag, att en kristen människa över huvud taget är en onormal människa, antingen hon är kines, mongol, afrikan, europé eller vad som helst. Ja, att älska sin nästa utan reservation, att ge ut av sig och sitt utan att fråga efter vart det hamnar, utan att skydda sig själv, utan att bevara sig själv, utan att samla åt sig själv, utan att vårda sig om sig själv, att ge i slöseri, det är kristendomens innersta, efter vad jag förstod och skymtade i det ögonblicket. Det är att icke fråga efter lön eller vedergällning i någon form. Jag förstod, att kristendomen, frälsningen genom Jesus Kristus, det är en makt, som är onormal för oss, sådana vi äro av naturen. Det är något underbart, som griper oss och tar oss i besittning.

* Föredrag vid Svenska Mongolmissionens jubileumshögtid den 9:de november 1947.

Aposteln säger i de citerade orden, att han fått mottaga en gåva, och han säger om den gåvan, att det var en välbehövlig lukt, ett offer, som täcktes Gud. Den bilden har Paulus tagit ur Gamla Testamentet. Där står det ofta om offer, som täcktes Gud, offer som voro givna av rena hjärtan och voro som en välbehaglig lukt inför Herren. Jag kom att tänka på vad kyrkofadern Augustinus säger på ett ställe om frälsningen, om kristendomen, att den är en makt, som inte vindar kunna förskingra. När jag tänkte på mongo missionen, kom det till mig en så ljuvlig glädje i min själ, när jag kände, att denna kärleks makt, som inga vindar kunna förskingra, finnes i hjärtana, i missionens hjärta. Det är icke vilka gåvor som helst, som behagar Herren, och det är inte vilka gärningar som helst, som täckas Gud, fastän de kunna vara goda, utan det är så: för att en gåva och en gärning skall vara god och täckas Gud och sprida denna underbara, välbehagliga doft i världen, så måste det där bakom innerst inne ligga något av ett offer, av ett begär att behaga Herren och icke människor.

Jag blev så gripen, då jag fick del av ett brev, som missionär Joel Eriksson har skrivit hem från Mongoliet nu. Där skildrar han, hur en mongol av en viss mongolstam beskrev, hur han i avlägsna delar av Mongoliet besökt två engelska missionärers gravar, vilka missionärer hade verkat där för över hundra år sedan och spridit och delat ut skrifter ur bibeln. Ännu fanns det — berättade denne mongol — bibeldelar, som voro utdelade och givna för över hundra år sedan av de där missionärerna. Jag tänkte på att här var förhanden något av den doft, som ej vindar förskingra. Jag tycker, att detta är så underbart. Vi veta, att, när vi gå ibland i skogen, så ha vi plötsligt förnummit en blommas doft, och vi ha inte sett den lilla växten, men vi ha känt hur ett helt område har varit mättat av vällukt. Och det blev så levande för mig, att från alla dessa hjärtan, som älska denna mission, och från deras liv, som arbeta och ge ut sig som en gåva och ett offer åt missionens Herre, från dem går en vällukt ut i världsaltet. I vår tid är det så många braskande tal och så mycken propaganda, som vi möta dagligen och som tränger sig på oss från alla håll; men propagandan ebbar ut;

om ett halvår kan det vara slut och tyst med det som förut fyllde världen med sitt dån. Men deras gärning, som har verkat för Herren, den är inte borta, den kan inte utplånas. Det är en doft, som inga vindar förskingra. Jag tänker på de ensamma gravarna där ute, Svenska Mongolmissionens gravar och de där engelska missionsgravarna långt borta. Från dem går ut en doft, doften från ett rent hjärta. Den är odödlig.

Vilken nåd är det icke för oss i denna stund att vara samlade omkring något, som inte kan dö. Det står på ett ställe i Höga Visan: »Vakna upp, du nordanvind, och kom, du sunnanvind; blås genom min lustgård, låt dess vällukt strömma ut.» Det är vanligt, att man tolkar det så, att sunnanvinden är medgångens och lyckans och de goda dagarnas vind och nordanvinden är motgångens och stridernas och de prövosamma dagarnas tid. Men här står det likväl: »Vakna upp, du nordanvind.» Det tycker jag stämmer med hänsyn till mongolmissionen. »Vakna upp, du nordanvind», det är ingen bön om, att lustgården skall skyddas från bistra vindar, men det är en bön, att nordanvinden skall vakna, därför att dess vällukt skall strömma ut. Det veta vi av historien, det ha vi lärt oss, att, när tiderna ha varit svåra och när prövningarna ha varit många, har kristendomens väldoft och kärlek och makt spritts ut. Varför skall den spridas? Jo, därför att alla, som förnimma doften, skola märka, att kärleken är verksam, den kärlek, som inte söker sitt, den som är, som skänker utan avsikt, utan annan avsikt än att behaga Herren, den som ger sig hän, inte för människors skull utan för Jesu skull. Och jag har tänkt i dag på att det nu åter är en människa här, som har beslutat sig för att gå till Mongoliet och att hans beslut i dag skall bekräftas. Jag tänker att varje gång någon träder fram inför Jesu Kristi ansikte och ger en sådan gåva, icke för egen skull utan för Herrens skull, utgår därifrån en väldoft. Då kanske någon förnimmer: detta är Guds kärlek. Människorna ha ingen kärlek, men Gud har kärlek, och det är väldoften i denna kärlek, som tränger in i hjärtana. Vi måste säga, att vi, som leva nu, vi äro på visst sätt okänsliga för propaganda; själva tiden har liksom tvingat oss att värja oss för all propaganda - påverkan. Men det finnes något, som tränger igenom ned i hjärtat: Guds kärlek utgjuten genom Jesus i människornas hjärtan. Jag skall läsa till sist ett bibelord ur Ef. 5:1 och 2: »Bliven alltså Guds efterföljare, såsom hans älskade barn, och vandren i kärlek, såsom Kristus älskade eder och utgav sig själv för oss till en gåva och ett offer, »Gud till en välbehaglig lukt». Väldoften i Jesus, den fyller både himmel och jord och har trängt ned i dödsriket.

Det finns inget rum, som kan utestänga den. Den är så inträngande, den är så ren, därför att den icke söker sitt. Tänk på dem, som nyss rest ut till nya områden av Mongoliet. Guds underbara välsignelse vilar över denna gärning och över dem, som få resa, och över dem, som redan äro ute. Detta allt sker för att världen skall förnimma, att Guds kärlek är verksam. Amen.

Oslo—Hongkong.

»Resan blev till ett enda tacksägelseämne.»

Av missionär *Elsa Bengtsson.*

Honkong i november 1947

Det är den 13 november, andra kvällen på Baselmissionens gästhem här i Hongkong, och på dagen en vecka, sedan vi anträdde vår flygfärd från Oslo. Den 15 fortsätta vi med flyg till Peking, och den 16 är vår långa resa slut. Ingen av oss hade önskat att få resa ut med flyg. Vi ville ha mött Östern så småningom, vi ville haft den vila, som en båtresa ger. Men nu när vi ser tillbaka på resan, är den ett enda tacksägelseämne.

S A F E var beteckningen för den flyglinje vi reste med, och trygg och säker har vår resa varit. Österns förhållanden har icke överrumplat oss. Vi tyckte, att vårt plan gick sakta. Vi kände oss inte jäktade, men vi blev litet trötta och sömniga av att starta tidigt på morgnarna och komma sent i säng. Från Karachi till Bangkok flög vi i en sträcka med mellanlandning i Kalkutta. Det blev ett helt dygns flygning, men sedan fingo vi vila ett dygn i Bangkok.

När man kommer ner till jorden känns det, som om man hade lock för öronen. Det är det enda obehag, som man känner vid flygning. I planet rör man sig fritt. Där intar man mellanmål, som man får på en bricka. Man läser eller arbetar obehindrat, om man inte studerar landet under en. I ett flygplan lär man sig mycken geografi, ty man får en så god helhetsbild av det land, där man färdas över.

Guds godhet har gjort beteckningen *S A F E* till en verklighet. Vi blev en dag försenade, genom att vi tvingades gå ner i Aten. Därigenom kom vi en dag efter oväder överallt. Hade vi kommit den 11 till Hongkong, hade vi inte kunnat gå ner på

grund av ett häftigt oväder. Den 12, då vi anlände, var det lugnt och fint.

Vi var trettiosex passagerare på planet. Av dessa var tolv katolska missionärer, som skulle till Kina. Vi var sju evangeliska, som skulle till samma land. De övriga var affärs- och tjänstemän. Besättningen utgjordes av sex män och två flygvärdinnor, som alla var outtröttliga i vänlighet och hjälpsamhet.

De intryck man under en flygfärd får av platser, där man landar, kommer så hastigt på varandra, att man inte hinner smälta dem och därför har svårt att hålla dem isär. När resan är slut, är det något eller några starka intryck, som blivit ens egendom och som dominerar alla de andra. För mig har det blivit Oslo. Det grep ens svenska hjärta att se de många vänliga blickarna i affärer och på gatan, när man av språket förstod, att vi var svenskar. Vi visste ju, att det under kriget förekommit sådant, som för våra norska vänner varit sårande.

På många ställen i stan såg man affischer vid grytor, där det samlades in pengar till Europas svältande barn. De visste att deras medel skulle gå också till det land, som gjort dem så mycket ont. I ett kristet land råder ännu Kristi kärlek, och man grips, när man ser den omsatt i handling. Vi bodde, under vår vistelse i Oslo, på Inre Missionens Hotell, och de berättade, att de fått reparera för 90.000 kr. för att få huset i ordning efter tyska ockupationen. Så nog kunde norrmännen tycka, att de betalat nog till tyskarna.

Vi hade förmånen att få vara med på en föreläsning av prof. Hallesby på Menighetsfakulteten. Den är inrymd i en oansenlig byggnad vid Olovsgade 29. Det var en mulen och regnig dag. Förgängelsen hade satt sin stämpel på naturen därutanför, och gulnade löv singlade sakta ner på den regnvåta gatan. Döden var i verksamhet. Men inne i den enkla salen föreläste en åldrad Herrens tjänare om Livets seger över döden, om frälsningens verkningar i en dödsmärkt mänsklighet. Det var en oförglömmelig högtidsstund.

Av våra medpassagerare blevo vi särskilt bekanta med en siames, som varit i Sverige i elva månader. Han hade lärt sig att både tala och skriva svenska. Dessutom talade han finfin engelska och rådbråkade både tyska och franska. Utom med honom kom vi att samtala ganska mycket med två holländare, mr och mrs Graaf, som reste till Kina som missionärer. Mrs Graaf hade bott i Urga, där hennes far varit chef för byggen. De hade kommit från Urga så sent som 1932, då hon var 13 år, men hon mindes sina år i Mongoliet med förtjusning. »Vi levde

ett härligt, friskt liv. Vi hade massor av hundar och hästar och en oändlighet av frisk luft» sa hon. Mr Graaf hade kommit till Indien som bankman vid 21 års ålder. Han hade förts in i det utländska umgängeslivet och levt som om var dag var den sista, tills han blev så trött på det, att han beslutade sig för att resa hem för att aldrig återvända till Östern. Han hade då prövat samma liv i både Java och Kina och tyckte, att det inte var värt att kallas liv. Då kom han i kontakt med missionärer, som förde honom till Kristus. Och efter endast ett års hemmavistelse var han nu på väg till Kina som missionär. Det är underbart att möta Herren på livets allfartsvägar, att upptäcka hans spår i världen.

Detta har så livligt påmint mig om ett ord, som riktades till mig i en avskedsstund: »Att leva för sig själv är som att kasta sten i en vattenpuss. Rörelsen i vattnet avstannar nästan omedelbart, men att tjäna i Guds rike är som att stå vid ett strandlöst hav, där vi få kasta ut vår levnads skröpliga insats. Den försvinner som stenen i djupet, men rörelsen fortplantas i allt vidare ringar, de når evighetens strand. Och därför att havet är Guds kärleks hav, blir vår lilla insats av evighetsvärde.»

Detta var något av den rikedom, resan givit till uppmuntran för oss, som rest, och till Er, som stannat hemma. Tack för de förböner, som följt oss. Tack för den kärlek, som på så många sätt gjorde vår sista tid i hemlandet så outsägligt rik.

Alla kamraterna hälsa!

E. B-n.

Hongkong—Peking.

»Edra förböner ha hjälpt oss.»

Av missionär *Birgitta Bohlin.*

Peking i nov. 1947.

Härmed ett och annat från flygfärden Hongkong—Peking via Shanghai. Den blev faktiskt spännande ibland.

Först vill jag tacka Er, kära vänner, för trogna varma förböner. Ni kan inte tro, vad det varit tryggt just därför, att vi känt oss omslutna av Edra böner. Vi ha behövt dem. Innerligt tack!

Elsa Bengtsson har berättat om hur tryggt vi hade det ända till Hongkong i det norska flygbolagets hägn. Ifrån Hongkong skulle vi nu anlita kinesiskt flyg, och jag var nog lite undrande.

Allt tycktes dock gå väl i lås. Pastor Hannerz hade beställt biljetter. Han blev oss till stor hjälp med en hel del annat också, för vilket vi äro honom mycket tacksamma. Utflykten till Buddistmissionens station, som låg högt uppe bland bergen, var en riktig upplevelse för oss. Och vi nya åto där kinesmiddag för första gången. Den var fullständigt vegetarisk och smakade utmärkt. I en liten dalsänka ett stycke från missionsstationen låg kyrkogården. Nu hände det ovanliga, att just den dagen var det begravning däruppe. En arbetare, som blivit döpt på dödsbädden, begravdes. Mitt första möte med Kina kommer därför alltid att vara förknippat med sången: »Jag är en gäst och främling som mina fäder här, mitt hem är ej på jorden, nej ovan skyn det är.» Den sången tonade ut i rymden från den lilla kyrkogården bland bergen i Kina, medan dagen började svalkas. Det var gripande.

Efter två dagars uppehåll i Hongkong fortsatte vi vår luftfärd. Först till Shanghai, där vi måste övernatta och sedan taga ett annat plan till Peking. För säkerhets skull hade vi genom flygbolaget beställt hotellrum i Shanghai. Efter omkring fem timmar var vi där. Först nu kände jag att jag var i Kina. Inget rum var beställt, trots att vi i god tid anhållit därom hos flygbolaget, vidare fick vi besked om, att det fanns bara plats för fyra av oss i planet till Peking nästa dag. Vi hade ju fem biljetter, men det betydde tyd igen ingenting. Och medan pass- och tullkontroll undanstökades, blev det kolmörkt. I sista stund kom vi upp i en skraltig buss. Den tillhörde flyget och skulle köra oss till något av de hotell som anlitades. Den färden skall jag sent glömma. Där satt vi främlingar i en främmande världsdel i en mörk buss på väg in till Shanghai. Vad skulle vi taga oss till, om vi ej fick husrum och vi ej fick fortsätta nästa dag? En flock arbetare från flygfältet var med i ressällskapet. Gång på gång stannade bussen vid den ena kusliga gränden efter den andra, och någon av arbetarna steg av. För var gång undrade vi om vi var framme. Äntligen kom vi till ett hotell, där fanns inget rum. Efter att ha kört hem ytterligare några arbetare veko vi in på en stor gata, Nanking street, och strax efteråt stannade bussen utanför Cathay hotell. Där fanns det ett par rum, och vi drogo en lättnadens suck. Priset var svindlande för våra förhållanden, men vi hade inget val. När vi klev ur bussen rusade en massa kolis fram för att hjälpa oss med vårt pick och pack och tjäna en slant. Vi fick helt enkelt inte klara oss själva. Det gällde att se upp, så att ingenting helt stilla försvann i Shanghais mörker. Rummen var som sagt dyra, och vi drog in

middagsmålet den dagen. Anna-Lisa hade med sig en låda skorpor från Sverige, den kom väl till pass, och så köpte vi the. Det var en riktig fest, må Ni tro. Efteråt bad vi vår himmelske far ordna den femte platsen i Pekingplanet dagen därpå. Vi sjöng: »Tryggare kan ingen vara än Guds lilla barnaskara», och så kröp vi i säng.

Lyckligtvis hade vi hamnat i samma hus som flygbolaget hade sitt kontor, och härifrån gick också bussarna ut till flygfältet. Redan vid femtiden nästa morgon bar det i väg dit ut. Innan dess hade vi fått veta, att våra namn stod på passagerarelistan. Ute vid flygfältet var det nu ingen som hindrade oss. En tulltjänsteman, som kvällen förut rivit ut en del av mina mannakorn och magnecyltabletter, kände igen oss och frågade hur det hade gått med den femte platsen. Vi svarade, att allt tycktes vara all right. Här var flygtrafiken livlig. Var halvtimme avgick nya plan. Vårt skulle ej gå förrän klockan åtta, därför hann vi se en hel del olika människotyper av skilda raser. Det var söndagsmorgon. Döm om vår häpnad, när vi fick se en herre sitta där i vänthallen och läsa Svenska Dagbladet. Det blev en hälsning från kära Sverige.

Till Peking kom vi alla fem fram på middagen. Där var Joel Eriksson och två andra missionärer oss till mötes och hjälpte oss väl tillrätta med allt som kan behövas i detta land.

Peking var ungefär som jag hade föreställt mig det, nej, inte alldeles. Varje dag förvånar jag mig över att människor kan leva under så primitiva förhållanden, som de gör här i Kina. För många, många kineser tycks riksbaw'n (kärran man drar folk i) vara både levebröd och hem. En del ha det väl bättre, men många har det sämre; en del kan ha bara en port att bo i. Å, vad det är beklämmande!

Jag kan ej nog tacka för att ha kommit till världen i ett land sådant som Sverige. Men jag tackar också Gud för att han fört mig hit ut och särskilt nu för hjälpen från Shanghai till Peking. Min innerliga önskan är, att hans plan med mitt liv härute skall förverkligas.

Innerliga hälsningar från oss alla genom *B. B—n.*

Observera, att var en som samlar 5 nya prenumeranter å Ljusglimtar, gratis erhåller som premiebok Sven Lidmans kända och uppskattade arbete »Guds Eviga Nu».

Tänk också på att det är av stor vikt för missionen, att Ljusglimtar erhåller ökad spridning.

Sorgebud från Mongoliet.

Sitena, hövdingen och församlingstjänaren, död.

De sista breven från våra missionärer ha bragt oss den smärtsamma underrättelsen om Sitenas död. Detta bud känns som ett hårt och bedövande slag, som återigen drabbat vår mission. Sitena var ju en av dem, som vi räknade som ledare för de kristna mongolerna. Ja, han var en av de förnämsta, då det gällde begåvning och kunskap, och han var väl rotad och grundad i kristendomens sanningar. Han var dessutom en person med gott namn och anseende utåt bland sitt folk. Som ämbetsman har han beklätt flera viktiga och ansvarsfulla poster i provinsens förvaltning. Under de senaste årens oro och omvälvningar har han tydligen varit en av dess främsta styresmän med stor ansvarsbörda.

För den kristna församlingen därute och för oss missionärer syntes han ju oumbärlig, och vi stå där frågande: »Herre, varför tog du hem just honom nu, då han så väl behövdes för ditt verk i Mongoliet?» Vi få dock nu som så många gånger förr, då sorg och nöd mött oss på vår väg i Mongoliet, bli stilla inför Herren med alla våra varför. Vi kanske inte få något annat svar än det Jesus gav Petrus en gång: »Vad jag gör, förstår du icke nu, men framdeles skall du fatta det». (Joh. 13:7). Vi få stilla oss vid, att Gud gör inga misstag. När vi så bli stilla inför Gud med vår sorg och förlust och saknad, då få vi så mycket att tacka Gud för, ty då se vi en själ, som genom Guds stora nåd bärgats för himmelen.

Sitena var en av de få kristna mongoler, som haft förmånen att växa upp i ett kristet hem. Han var nämligen son till vår hemgångne lärare och evangelist Bantji. Om honom kan sägas som om Timoteus: »Han kände från barndomen de heliga skrifterna.» Han var knappast mer än 5 à 6 år, då han kom till missionens skola i Tabool, där hans far då var lärare.

Efter slutad skolgång i missionens skola i Mongoliet har han gått dels i en kinesisk mellanskola och dels i en bibelskola i Kina. Vid sidan av denna skolundervisning har missionärerna givit honom mycken privat undervisning.

Det blev tidigt en avgörelse för Gud i Sitenas liv. Sommaren 1928 döptes han vid en konferens, som hölls i Golchaggan. Han var då en yngling på omkring 15 à 16 år. Jag erinrar mig en liten händelse i samband med dopet, som var rätt så belysande för hans trosåskådning redan då. Före dopet gav en missionär dopkandidaterna några anvisningar om själva dopakten. När missionären slutat, säger den unge Sitena: »Så ska vi *bedjande* taga emot dopet, ty då kunna vi få den verkliga välsignelse, som Gud vill giva oss i dopet.» Vi tro, att Sitena också i fortsättningen fattat bönens stora betydelse för det andliga livets bevarande och tillväxt. Han har i det stora hela varit missionärerna till glädje och uppmuntran samt till stor hjälp i arbetet. Det allra bästa samarbete har rått mellan missionärerna och honom även under de mest påfrestande förhållanden såsom under de politiska omvälvningar med krig och laglöshet, som varit rådande i Mongoliet det senaste årtiondet. Särskilt under den japanska ockupationen var hans ställning mycket svår. De allra sista årens oroligheter har säkert inte varit mindre påfrestande för honom.

Ett arbete, där Sitena gjort en värdefull insats, är bibelrevideringsarbetet. Han och hans kamrat Erintjin Dårtji ha under de senare åren på ett mycket förtjänstfullt sätt biträtt Gerda Ollén i detta arbete. Även under den tid de skötte den statliga skolan i Changpeh gåvo de sin fritid åt detta arbete. De båda unga lärarna voro mycket intresserade av bibelrevideringen. De ha hela tiden följt med i den kulturella utvecklingprocess, som mitt under krig och politiska omvälvningar pågått bland mongolerna de senaste decennierna. Sitena stod inte bara som en intresserad åskådare härav utan ville sätta in hela sin kraft och den kunskap han ägde för sitt folks lyftning. Som ett led i detta såg han arbetet med bibelrevidering.

För Gerda Ollén och Joel Eriksson, som redan i vinter hoppats få fullborda revideringsarbetet, blev Sitenas bortgång en mycket stor förlust. De hade alldeles särskilt räknat med hans hjälp i detta arbete.

Det höves dock ej oss att sörja och klaga, utan i stället böra vi tacka Gud för att han uppenbarat sin kärleks makt i en ung mongols liv och även i hans död. De korta meddelanden vi hittills fått säger oss, att han dog i frid i tron på Jesus Kristus, sin Frälsare. Den sjukdom, som tog honom över gränsen, var förmodligen lunginflammation. Han låg sjuk i svår bronkit en tid uppe i Chapser, en plats 5 à 6 mil söder om vår missionsstation Hatt in Sum. I ett litet hus utan uppvärmning låg han där, då hans svåger Sharr, som också är en kristen, kom och hjälpte honom att få in en kamin och även i övrigt tog vård om honom. Tydligen var Sitena utarbetad och mere efter allt arbete och alla strapatser under dessa sista orostider.

Vår bortgångne vän lämnar efter sig en sörjande änka med fyra små barn. Hela den lilla kristna församlingen som sett upp till honom som en av sina ledare, står nu också sörjande vid hans bår. Låt oss, då vi tacka Gud för Sitena och för allt vad han givit sin församling genom honom, i våra böner också komma ihåg Åron, hans hustru och de små barnen samt hela den kristna församlingen i Mongoliet.

Magnus Havermark.

»Jag är så tacksam att vara här.»

Kalgan-upplevelser.

Av missionär *Joel Eriksson.*

Kalgan hösten 1947.

I går hade vi en god söndag. En stilla förmiddag hemma. Sedan vi ätit middag, gingo vi upp till mongolmötet hos missionär Josefine Olson. Det är tre Attåchim-hövdingar som komma med på mötena varje söndag. De äro verkligt intresserade. Vi få riktigt bedja för dem, att Gud må få helt hand om deras hjärtan. Sedan är det en Taivus-mongol, som missionärerna fick bedja med här i somras, och det syntes, att Gud håller på att utföra sitt verk i hans hjärta. De ha alla var och en sina prövningar att bära, och jag tror att de känna, att de behöva vända sig till levande Gud.

Vi ha haft besök av den buriatthövding som kommit hit ned som flykting, och det var riktigt intressant. Han är en vaken man. Alla de mongoliska ord, som vi inte känt till i det Nya Testamente, som föreligger på gammalmongoliska, känner han till. Nu har han lovat att hjälpa oss i vinter, då det är något mongolord vi behöver diskutera, och det är jag tacksam för. Så hade han med en ung man av sitt eget folk, som heter Gendun. Han ville ha undervisning i kristendom och även i engelska.

Han är 24 år och ser ut att vara en hygglig pojke, är rätt så hemma i de mongoliska och kinesiska språken. Nu får Ni bedja för honom, att Gud gör honom till en ny Gendun, det synes som Gud fört honom i min väg.

Så är det den unge mongolen Dambo, som vill bli evangelist. Honom träffade jag hos buriatthövdingen i förra veckan. Han blev omvänd i ett fångläger vid Hamburg och utsänd till Kina och Mongoliet att predika evangelium för sina mongoliska bröder. Det är ju ganska märkligt. Han undrade, om vi kunde samla en grupp mongoler och ge dem undervisning i den kristna läran här i Kalgan. Vi talade om, att det är just detta vi söka göra och att vi ha möte varje söndag och att vi försöka samla en grupp till veckomöten också. Vår sångbok är slut, och då undrade han, om vi inte kunde få den litograferad —ty det är ju svårt att vara utan sångböcker. Han fick en bibel här, och nu få vi söka ge honom undervisning och föra honom in i Ordet. Nu få Ni bedja för honom också.

Och jag är så tacksam att få vara här och vittna om Jesus Kristus. Må Gud kunna bruka mig, som han ville. I dag leddes jag att stanna inför de underbara orden i Jes. 41:10, 13, 14, 18. Det är underbara sanningar och löften. Hälsa nu alla vännerna, och bed dem hålla ut i bön och förbön för oss härute. »Frukta icke, jag hjälper dig,» säger Herren Sebaot.

Sitenas bortgång.

»En död i frid och utan fruktan.»

Av missionär *Gerda Ollén.*

Kalgan 25 nov. 1947.

Jag är så glad för edra brev och även för en hälsning jag fått mig tillsänd från dr Nath. Beskow. Det grep mig och gjorde mig så glad, vad han skrev om Kristi kärlek som tvingar men också bär.

I dag har något hänt, som vill komma ens inre att tryckas ned av sorg och saknad och besvikelse — om man inte får nåd och hjälp av Gud att se det från evighetens synpunkt. Då ljusnar det.

Sitena är död, läraren, mongolhövdingen, en av Hatt in Sumförsamlingens främste, därjämte under senare tid min medhjälpare i bibelöversättningsarbetet.

Sitena och Åron med en av de små.

Vi fick budet genom en kristen mongolkvinna, Schama, som kommit ned för att hjälpa Svea Marthinson med sömnad. Sitena var på väg hit med hela sin familj, men fick någon svår bröstkatarr, som troligen övergick i lunginflammation.

Han dog i lugn och frid, i tro på Gud. När några släktingar, som kommit till värdshuset, där han låg, ville skicka efter mongolpräster för att läsa böner, så förbjöd han det. »Nej, nej, så här som jag har det vill jag dö.» Hans hustru och den kristna mongolkvinnan och han själv bad till Gud, och han var lugn och utan fruktan för döden. Han var bara 38 år, men han var mager och sliten och illa medfaren efter de här sista årens vedermödor och outsägliga nöd och elände. Inte har han väl alltid levat som en kristen denna tid, det onda hade väl understundom fläckat även hans själ, men under allt och trots allt hade han hållit fast vid sin tro på Gud.

Erintjin Dårtji, som varit hans närmaste vän ända sedan barndomens dagar — även han lärare och min medhjälpare i översättningsarbetet — fick liksom ett hårt slag, när budskapet kom. Han blev alldeles gulvit i ansiktet, när han fick klart för sig, att vännen gått bort. Han hade bara gott att säga om Sitena. »Han och Årån (Sitenas hustru) ha varit så mycket mer gudfruktiga än jag under denna tid» sa han. »Som han dog, så skulle också jag vilja dö», tillade han. Han berättade vidare om, hur ivrig Sitena varit att kunna bli fri i vinter från andra upp-

drag för att kunna egna sig helt åt revideringsarbetet (en av hans överordnade ville nödvändigt ha hans hjälp, men han hade nekat).

Det känns ju som en stor förlust för arbetet, att han skulle lämna oss nu strax innan vi skulle på nytt ta itu med revideringen. Men Gud vet varför. Jag har funnit en sådan tröst i vissheten, att ännu en mongol fått gå hem till Gud, frälst från allt elände och all nöd — räddad för evigheten.

Ja, detta har fyllt ens inre denna underliga dag.

Nu börjar det mörkna, och jag ska sluta mitt brev. Jag är så glad över mina kamrater; de är så genomrara och trevliga människor. Svea och Anders Marthinson är snälla och vänliga och vill hjälpa oss till rätta på allt sätt i de bestyr, som omständigheterna ha med sig.

Meddelanden.

Genom Nordisk Resebyrå ha vi fått meddelande om att planet, med vilket Paul Eriksson reste från Oslo den 11 december ankom till Hongkong den 16 december ett par timmar försenat. Allting väl. Ett telegram från Peking den 18 dec. meddelar att han då därstädes sammanträffat med sin far.

*

Missionär Eriksson telegraferar från Kalgan: »Nöden bland flyktingarna ökar, trängande behov av skyndsam hjälp.» Detta telegram ger oss i några korta ord en skrämmande inblick i tillståndet bland mongolerna just nu. Utplundrade av soldathorder och rövareskaror fly många mongoler ned till Kina, där de lida svår nöd. I Kalgan finnes flera hundra mongoliska flyktingar och i de små städerna uppe i Mongoliet ännu mycket flera.

Det är för dessa, som missionär Eriksson vädjar om hjälp.

*

Missionär Paul Eriksson avreste, som redan omnämts, den 11:te december från Oslo med flyg till sitt nya verksamhetsfält.

Några dagar före avresan från Stockholm ägde ett talrikt besökt avskedssamkväm rum å Hushållsskolan Margareta. Det var buret av en innerlig och hjärtlig stämning och var rikt på givande och uppbyggliga moment. Utom av missionens ordförande samt av fru Signe Havermark, missionär Margit Persson m. fl. förekom ett hjärtligt anförande av pastor Stjärne från Ev. Fosterlandsstiftelsen. Den utresande tolkade i ett kort anförande sin glädje över att få gå ut i sin Herres tjänst varvid han såg hela tiden här hemma som en nådefull förberedelsetid. Jesu ord: »Vad jag gör vet du icke nu; hädanefter skall du få veta det» hade gått i uppfyllelse så, att även sådana skeden, som i förstone för honom tett sig ganska meningslösa, sedermera visat sig innebära meningsfyllda förberedelser för den uppgift, som nu blivit hans.

Samkvämet präglades av en ljus och hoppfull stämning och vittnade om den kärlek och det förtroende, varmed den unge nyinvigde missionären omfattas av mongolvännerna.

*

Om vår vän Paul Erikssons avfärd från Oslo skriver hans mor följande:

I Oslo fingo vi flera väntedagar, på grund av flygets försening från Kina, samt dimman, som nästan dagligen låg över staden. Men Gud gav oss en så underbar vederkvickelsens tid där bland våra kära Kalgan-missionärer och bland missionsvännerna, och på flera möten fingo vi vara med och vittna.

Flera nya vänner och förebedjare fick Paul där dessa sista dagar, som voro så oerhört rika. »Gud gav oss dessa dagar, han såg vi behövde dem», sa han flera gånger.

Så kom avskedets svåra stund den 11:te december. Gud gav kraft även denna gång, och vi kunde sjunga »Löftena kunna ej svika» och »Tryggare kan ingen vara». Genom Guds ingripande fingo Vivan och jag följa Paul ut till planet, och där sjungo vi åter ett par verser av samma sång. Så lyfte planet och försvann snart för våra blickar, under det vi stodo där bedjande om resenåd och resekraft för min älskade gosse, som lycklig och glad började färden mot kallelse-landet. Han bad mig att framföra sina kära hälsningar till alla vänner som tänker på och som beder för honom. Han har varit så strålande glad över nåden att få gå nu, medan hans far är därute och så bereda sig för den gärning Gud kallat honom till.

Gud var oss så verkligt nära, som han brukar vara i våra avskedsstunder. Vi kunde bara tacka och bedja.

*

Om ankomsten till Kalgan skriver fröken Gerda Ollén i ett privatbrev bl. a.:

»I går — den 23:e november — alltså på självaste söndagen — kom vi till Kalgan med alla våra grejor. Anders Marthinsson mötte oss vid stationen och klarade allt med bärare och rikshaws — det gick som en dans. Sen for vi i ett långt tåg — sju rikshaws med utlänningar och flera sådana åkdon med saker — tvärs igenom stan till kinesernas häpnad. Det är inte alls några utländska affärsmän, som förr, här i stan, och folk riktigt stirrade på oss. Men Kalgan var sig likt. Där låg stan, dammig och gyttrig med kullriga gator men omgiven av samma trygga, majestätiska berg, som alltid varit en hugnad för ögat, när man kommit nedifrån Mongoliet. Kallt var det, men när vi kom fram, var det varmt och skönt och vi mottogs mycket vänligt. Jag har fått ett rum, som ligger längst åt öster, ett riktigt trevligt hörnrum med två fönster. Det är ju stort och mycket högt i tak, men det tycks vara en mycket lättskött kamin och bra kol att elda med, så det ska nog gå att hålla varmt, bara man blir lite mera van att elda med kol. Det är en liten pojke här, som eldar på morron och tar in kol och vatten och sopar; det är så skönt att få detta gjort. Det finns inte elektriskt ljus, men det lär vara en möjlighet, att detta kan införas senare. Nu ha vi fotogenlampor. I tamburen och trappuppgången och korridoren utanför våra rum är det ingen eldstad, så man måste vara lite väl klädd. Det är ju skönt för oss att få vara inackorderade — det spar så mycken tid. Och vi hoppas innerligt, att det hela med Guds hjälp och nåd ska gå bra i lås. Svea Marthinsson har en kock och så pojken och ska försöka få en till. Några järnsängar har Joel köpt — jag var så tacksam i går kväll, när jag kröp till kojs, sängen var riktigt mjuk och bra.

Mycket roligt var att träffa bekanta mongoler, särskilt vår vän Erintjin Dårtji, som flyttat hit med sin familj: Gud har berett allt i en sådan nåd och godhet, att jag bara kan tacka.

Men utomkring ser det nog ganska mörkt ut. De röda synas gå framåt på många platser.»

*

Missionär Bohlin berättar i ett brev till expeditionen, att ångfartyget Bengal, varmed missionärerna tillhöriga lårar och andra reseeffekter skickats råkat ut för en grundskada och nu ligger i hamn för reparation. Den omlastning som måste äga rum väntas försena ankomsten av bagaget en avsevärd tid, möjligen ända till i februari.

*

Om Sitenas bortgång skriver missionär Eriksson i ett brev till familjen i hemlandet:

»Sliten och mager for han upp för att ta ner sin familj. Däruppe fick han rida omkring i kölden. I Chabser blev han liggande i feber och svår hosta. Krafterna tog av, och hjärtat blev allt svagare. Men Shama — den kristna kvinna, som följde familjen på färden ned — säger, att han var vid gott mod och bad till Jesus.

Av de våra var han den, som alla såg upp till. Nu är han borta, och jag har förlorat en av mina bästa vänner. Frid över hans minne, och tack, Sitena, för vad du gjorde för Guds rike, för ditt folk och för oss.»

*

Missionär Anders Marthinson har i brev berättat, att en av Hatt in Sum-församlingens ledare, Sharr, hälsat på honom i Kalgan. Han skriver härom: »Även Bårr, en annan av de ledande, mådde bra, och så göra de alla på Hatt in Sum. En av de kristna därstädes vid namn Jaser har sett till husen å stationen, och sedan han börjat med det, har det blivit litet mindre med stölder och förstörelse. Betet är dåligt, så Sharr skall flytta till Bårr ett stycke upp i Sunnet, där det är lugnt för tillfället. Vår gamla vän Nandji och alla på Goltjaggan må bra men allt är förstört där till den grad, att Sharr inte tror, att det lönar sig att reparera. Bara taken och väggarna är kvar. Där fara rövare förbi allt som oftast, så Sharr vågade sig inte dit med djuren», heter det till slut i Marthinsons brev.

Influtna missionsgåvor.

November månad		*Januari—november månader*	
1946	1947	1946	1947
8.032 04	23.096 55[1])	74.896 50	129 656 15[2])

[1]Därav jubileumsgåvor 16.965 : 05
[2]Därav jubileumsgåvor 45.536 : 90

Redovisning.

SEPTEMBER MÅNAD.

Forts.

Nr 1714, 32 : 50; nr 1715, 170 kr; nr 1716, 50 kr; nr 1717, 50 kr; nr 1718, 50 kr; nr 1719, 50 kr; nr 1720, 10 kr; nr 1721, 50 kr; nr 1722, 20 kr;

nr 1723, 20 kr; nr 1724, 100 kr; nr 1725, 50 kr; AHJ. Uppsala 10 kr; nr 1726, 50 kr; nr 1727, 50 kr; nr 1728, 25 kr; nr 1729, 50 kr; nr 1730, 50 kr; nr 1731, 15 kr; nr 1732, 20 kr; H. och O., Åtvidaberg 20 kr; nr 1733, 50 kr; nr 1734, 50 kr; E. L—m, Jönköping 5 kr; nr 1735 25 kr; J. W., Sthlm 20 kr; nr 1736, 50 kr; nr 1737, 60 kr; nr 1738, 70 kr; nr 1739, 50 kr; nr 1740, 50 kr; nr 1741, 25 kr; nr 1742, 100 kr; nr 1743, 51 kr; nr 1744, 50 kr; nr 1745, 50 kr; nr 1746, 50 kr; nr 1747, 10 kr; nr 1748, 2 kr; nr 1749, 20 kr; nr 1750, 23 kr; nr 1751, 10 kr; nr 1752, 70 kr; nr 1753, 22:50; nr 1754, 10 kr; nr 1755, 10 kr; nr 1756, 20 kr; nr 1757, 10 kr; nr 1758, 50 kr; nr 1759, 20 kr; nr 1760, 50 kr; nr 1761, 75 kr; nr 1762, 60 kr; nr 1763, 50 kr; nr 1764, 10 kr; nr 1765, 10 kr; nr 1766, 5 kr; nr 1767, 5 kr; nr 1768, 20 kr; nr 1769, 70 kr; nr 1770, 50 kr; nr 1771, 40 kr; nr 1772, 50 kr; nr 1773, 15 kr; nr 1774, 20 kr; nr 1775, 10 kr; nr 1776, 50 kr; nr 1777, 50 kr; nr 1778, 50 kr; nr 1779, 5 kr; nr 1780, 50 kr; nr 1781, 180 kr; nr 1782, 10 kr; nr 1783, 100 kr; nr 1784, 50 kr; nr 1785, 50 kr; nr 1786, 10 kr; nr 1787, 5 kr; nr 1788, 57 kr; nr 1789, 30 kr; nr 1790, 10 kr; nr 1791, 70 kr; nr 1792, 50 kr; nr 1793, 50 kr; nr 1794, 10 kr; nr 1795, 10 kr; nr 1796 a, 40 kr; nr 1796 b, 10 kr; nr 1797, 50 kr; nr 1798, 10 kr; D:o 13 kr; nr 1799, 50 kr; F. E. L., Malmö 5 kr; nr 1800, 50 kr; nr 1801, 50 kr; nr 1802, 50 kr; nr 1803, 25 kr; nr 1804, 55 kr; nr 1805, 26 kr; nr 1806, 20 kr; nr 1807, 55 kr; nr 1808, 23 kr; nr 1809, 50 kr; nr 1810, 50 kr; J. L., Smål. st. 10 kr; nr 1811, 5 kr; nr 1812, 5 kr; nr 1813, 148 kr; nr 1814, 50 kr; nr 1815, 60 kr; nr 1816, 50 kr; nr 1817, 50 kr; nr 1818, 20 kr; nr 1819, 50 kr; nr 1820, 10 kr; nr 1821, 10 kr; nr 1822, 50 kr; nr 1823, 68 kr; nr 1824, 60 kr; nr 1825, 5 kr; nr 1826, 15 kr; nr 1827, 5 kr; nr 1828, 5 kr; N. N., Uppsala 5 kr; nr 1829, 25 kr; nr 1830, 50 kr; nr 1831, 50 kr; nr 1832, 50 kr; nr 1833, 150 kr; nr 1834, 50 kr; nr 1835, 25 kr; nr 1836, 50 kr; nr 1837, 50 kr; nr 1838, 772 kr; nr 1839, 5 kr; nr 1840, 50 kr; nr 1841, 50 kr; nr 1842, 20 kr; nr 1843, 50 kr; nr 1844, 50 kr; nr 1845, 30 kr; nr 1846, 100 kr; nr 1847, 60 kr; nr 1848, 500 kr; nr 1849, 270 kr; nr 1850, 50 kr; nr 1851, 10 kr; nr 1852, 100 kr; nr 1853, 5 kr; nr 1854, 10 kr; nr 1855, 10 kr; nr 1856, 25 kr; nr 1857, 10 kr; A. H. J., Uppsala 22 kr; nr 1858, 10 kr; nr 1859, 150 kr; nr 1860, 50 kr; nr 1861 till julins. 93 kr; kollekt 42 kr; nr 1862, 5 kr; nr 1863, 50 kr; nr 1864, 10 kr; nr 1865, 15 kr; nr 1866, 62 kr; nr 1867, 1.500 kr; nr 1868, 10 kr; nr 1869, 25 kr; nr 1870, 10 kr; nr 1871, 50 kr; A. E. N., Vasa 30 kr; nr 1872, 5 kr; nr 1873, 20 kr; nr 1874, 40 kr; nr 1875, 5 kr; nr 1876, 50 kr; nr 1877, 110 kr; nr 1878, 100 kr; A. G., Uppsala 40 kr; nr 1879, 5 kr; L. M., Sthlm sparb.-medel 40 kr; jub-n 27 kr; nr 1880, 50 kr; dio 20 kr; nr 1881, 55 kr; nr 1882, 300 kr.

Summa kronor 13.361:50.

OKTOBER MÅNAD.

Nr 1883, 50:50; nr 1884, 50 kr; nr 1885, 10 kr; nr 1886, 10 kr; nr 1887, 100 kr; Kollekter gm E. och B. Bohlin, Medle 97:13, Skellefteå 345:20, Norra Strömfors 102 kr; Gm pastor S—r, Långsele 20 kr; nr 1888, 20 kr; nr 1889, 40 kr; nr 1890, 20 kr; Onämnd, Ystad 10 kr; nr 1891, 50 kr; nr 1892, 60 kr; nr 1893, 50 kr; nr 1894, 17 kr; nr 1895, 50 kr; N. P. O., Sthlm 100 kr; H. G., Stockholm 50 kr; M. D., Sthlm 10 kr; I. A., Jönköping 10 kr; Gm P. G. Svensson: J. O., Öckerö 10 kr; Koll, Smål. st. missionsförsamling 30 kr; nr 1896, 10 kr; nr 1897, 25 kr; nr 1898, 10 kr; nr 1899, 10 kr; nr 1900, 25 kr; nr 1901, 10 kr; nr 1902, 50 kr; nr 1903, 20 kr; nr 1904, 50 kr; nr 1905, 50 kr; nr 1906, 50 kr; nr 1907, 10 kr;

nr 1908, 15 kr; d:o 20 kr; R. L., Sthlm 35 kr; V. A., Jönköping 180 kr; dio 85 kr, d:o 35 kr; nr 1909, 50 kr; nr 1910, 50 kr; nr 1911, 10 kr; nr 1912, 225:07; nr 1913, 21:45; nr 1914, 10 kr; nr 1915, 10 kr; nr 1916, 185 kr; nr 1917, 15 kr; nr 1918, 10 kr; nr 1919, 25 kr; nr 1920, 10 kr; nr 1921, 50 kr; nr 1922, 15 kr; d:o 10 kr; nr 1923, 55:60; nr 1924, 10 kr; nr 1925, 5 kr; nr 1926, 60 kr; nr 1927, 115 kr; nr 1928, 15 kr; nr 1929, 50 kr; nr 1930, 50 kr; nr 1931, 5 kr; nr 1932, 10 kr; nr 1933, 5 kr; nr 1934, 10 kr; nr 1935, 10 kr; nr 1936 a, 50 kr; nr 1936 b, 20 kr; nr 1937, 50 kr; nr 1938, 15 kr; nr 1939, 27 kr; nr 1940, 10 kr; nr 1941, 10 kr; nr 1942, 12 kr; K. F. U. K:s centralförening, Sthlm till jubileumsins-n 200 kr; S. 40 kr; nr 1943, 50 kr; nr 1944, 50 kr; S. S., Sthlm 100 kr; nr 1945, 35 kr; nr 1946, 65 kr; nr 1947, 80 kr; nr 1948, 50 kr; nr 1949, 435 kr; nr 1950, 57 kr; R. L., Sthlm 50 kr; nr 1951, 50 kr; nr 1952, 22 kr; nr 1953, 50 kr; nr 1954, 60 kr; nr 1955, 50 kr; nr 1956, 100 kr; nr 1957, 100 kr; nr 1958, 10 kr; d:o 5 kr; nr 1959, 85 kr; nr 1960, 25 kr; E. S., Uppsala 5 kr; Kollekter gm M. H.: Mongolkretsen, Borås 277:25, Missionsförsamlingen, Borås 250:10, Ulricehamn 585 kr; Ulricehamn, samkväm 305 kr; nr 1960 b, 1.000 kr; Kollekt i Boliden vid Edv. och Birgitta Bohlins avskiljning 687 kr; B. J., Norsholm 19 kr; nr 1961, 30 kr; nr 1962, 10 kr; nr 1963, 60 kr; nr 1964, 25 kr; nr 1965, 80 kr; nr 1966, 50 kr; nr 1967, 10 kr; nr 1968, 20 kr; nr 1969, 100 kr; Gm F. S. Kollekt vid D. U. F:s möte i Trelleborg den 2/10, 30 kr; Kollekt vid syföreningsmöte i Billinge 51 kr; Kollekter gm Edv. och B. Bohlin: Syföreningen Betel, Malmö 50:45, Trelleborg 52 kr, Klippan 60 kr, Bredaryd 181:62, M. o. H. N., Bredaryd, sprb. 11:29, M. H., Sthlm 50 kr; nr 1970, 100 kr; nr 1971, 10 kr; nr 1972, 10 kr; nr 1973, 50 kr; nr 1974, 50 kr; Gm Elsa Bengtsson: Kollekt vid avskedsmöte i Hälsingborg 110:20; nr 1974 b, 5 kr; A. T. gm J. E. L., Sthlm 1.000 kr; nr 1975, 11 kr; nr 1976, 1.000 kr; nr 1977, 50 kr; nr 1978, 5 kr; nr 1979, 5 kr; nr 1980, 10 kr; nr 1981, 200 kr; nr 1982, 5 kr; nr 1983, 50 kr; nr 1984, 5 kr; A. E. Uppsala 215 kr; Gm A. E. Uppsala Allians- och mongolsyföreningen i Jönköping till ny missionsstation 113:50; R. A., Jönköping 120 kr; nr 1985, 50 kr; nr 1986, 550 kr; nr 1987, 20 kr; nr 1988, 20 kr; nr 1989, 50 kr; S. L., Äppelviken 5 kr; nr 1990, 100 kr; nr 1991, 25 kr; nr 1992, 20 kr; nr 1993, 38 kr; nr 1994, 60 kr; nr 1995, 50 kr; V—vik, till Edv. Bohlins och Paul Erikssons utresa 200 kr; E. och E. L., Sthlm 100 kr; H. L., Sthlm 100 kr; Fr. T., Södertälje 20 kr; nr 1996, 10 kr; nr 1997, 35 kr; C. Th-e, 15 kr; nr 1998, 12 kr; nr 1999, 10 kr; nr 2000, 25 kr; nr 2001, 50 kr; Gm J. v. M., Sthlm: E. S. till jubileumsinsamlingen 1.000 kr; nr 2002 a, 10 kr; nr 2002 b, 25 kr; nr 2003, 10 kr; Kollekter gm I. Svensson och M. Persson: Ljurhalla 53:35, Åsklanda 112:10, Nårunga 84:56, Ödeshög 35:02, Betania, Seglora 35 kr, Torpa, Seglora syförening 50 kr, Tämta 55 kr, Tämta, resebidrag 10 kr, Gullestorp, ungdomsmöte 40:56, Mongolgruppen i Borås 65 kr; Kollekter gm A. Thorsell och M. Persson: Fröjereds missionshus 83:20, Fridene missionshus 115:05; nr 2004, 50 kr; nr 2005, 26:02; nr 2006, kollekt vid Stefanskyrkans syf-g, Sthlm gm Margith Persson 67:10, I. H., Borås 10 kr; nr 2007, 10 kr; nr 2008, 50 kr; nr 2009, 103 kr; nr 2010, 25 kr; nr 2011, 10 kr; nr 2012, 25 kr; nr 2013, 75 kr; nr 2014, 10 kr; nr 2015, 25 kr; nr 2016, 50 kr; E. L., Malmö 5 kr; nr 2017, 8 kr; nr 2018, 50 kr; nr 2019, 60 kr; nr 2020, 55 kr; nr 2021, 10 kr; nr 2022, 50 kr; nr 2023, 245 kr; nr 2024, 50 kr; M. M., Sthlm 50 kr; nr 2025, 60 kr; nr 2026, 10 kr; nr 2027, 75 kr; nr 2028, 50 kr; nr 2029, 60 kr; nr 2030, 15 kr; nr 2031, 25 kr; nr 2032, 5 kr; nr 2033, 20 kr; nr 2034, 95:85;

nr 2035, 20 kr; nr 2036, 50 kr; nr 2037, 10 kr; nr 2038, 16 kr; nr 2039, 20 kr; nr 2040, 25 kr; nr 2041, 50 kr; S. S., Sthlm 20 kr; J. G., Bettna 50 kr; nr 2042, 200 kr; nr 2043, 100 kr; nr 2044, 50 kr; nr 2045, 50 kr; nr 2046, 10 kr; nr 2047, 5 kr; nr 2048, 10 kr; nr 2049, 31:30; nr 2050, 10 kr; nr 2051, 100 kr; nr 2052, 25 kr; d:o 50 kr; nr 2053, 50 kr.

Summa kronor 17.762:97.

NOVEMBER MÅNAD.

Nr 2054, 60 kr; nr 2055, 50 kr; nr 2056, 20 kr; nr 2057, 50 kr; nr 2058, 50 kr; nr 2059, 40 k; nr 2060, 100 kr; nr 2061, 85 kr; nr 2062, 68 kr; nr 2063, 25 kr; nr 2064 a, 100 kr; nr 2064 b, 85 kr; nr 2065, 5 kr; nr 2066, 53 kr; nr 2067, 15 kr; nr 2068, 10 kr; nr 2069 25 kr; nr 2070, 50 kr; nr 2071, 25 kr; nr 2072, 10 kr; nr 2073, 25 kr; Onämnd 10 kr; Onämnd, Ystad, 10 kr; A. E., Uppsala, 85 kr; nr 2074, 10 kr; nr 2075, 25 kr; nr 2076, 10 kr; nr 2077, 10 kr; nr 2078, 10 kr; nr 2079, 10 kr; nr 2080, 10 kr; nr 2081, 100 kr; nr 2082, 10 kr; nr 2083, 100 kr; nr 2084 70 kr; nr 2085, 20 kr; nr 2086, 5 kr; nr 2087, 200 kr; nr 2088, 10 kr; nr 2089, 10 kr; nr 2090, 10 kr; nr 2091, 5 kr; nr 2092, 10 kr; nr 2093, 3 kr; nr 2094, 15 kr; nr 2095, 5 kr; nr 2096, 5 kr; nr 2097, 10 kr; nr 2098, 25 kr; nr 2099, 5 kr; nr 2100, 10 kr; nr 2101, 10 kr; nr 2102, 10 kr; nr 2103, 2 kr; nr 2104, 10 kr; nr 2105, 5 kr; nr 2106, 5 kr; nr 2107, 50 kr; nr 2108, 5 kr; nr 2109, 2 kr; nr 2110, 10 kr; nr 2111, 10 kr; nr 2112, 3 kr; nr 2113, 5 kr; nr 2114, 5 kr; nr 2115, 5 kr; nr 2116, 10 kr; nr 2117, 25 kr; nr 2118, 5 kr; nr 2119, 10 kr; nr 2120, 50 kr; nr 2121, 10kr; nr 2122, 50 kr; nr 2123, 50 kr; nr 2124, 10 kr; nr 2125, 15 kr; nr 2126, 10 kr; nr 2127, 10 kr; nr 2128, 10 kr; nr 2129, 10 kr; nr 2130, 15 kr; n 2131, 10 kr; nr 2132, 100 kr; nr 2133, 10 kr; nr 2134, 2 kr; nr 2135, 10 kr; nr 2136, 20 kr; nr 2137, 5 kr; nr 2138, 10 kr; nr 2139, 25 kr; nr 2140, 15 kr; nr 2141, 10 kr; nr 2142, 5 kr; nr 2143, 5 kr; nr 2144, 20 kr; nr 2145, 50 kr, nr 2146, 8 kr; nr 2147, 10 kr; nr 2148, 50 kr; nr 2149, 10 kr; nr 2150, 10 kr; nr 2151, 5 kr; nr 2152, 5 kr; nr 2153, 60 kr; nr 2154, 10 kr; nr 2155, 10 kr; nr 2156, 5 kr; nr 2157, 25 kr; nr 2158, 5 kr; nr 2159, 10 kr; n 2160, 5 k; nr 2161, 10 kr; nr 2162, 5 kr; nr 2163, 10 kr; nr 2164, 15 kr; nr 2165, 10 kr; nr 2166, 2 kr; nr 2167, 25 kr; nr 2168, 10 kr; nr 2169, 5 kr; nr 2170, 5 kr; nr 2171, 5 kr; nr 2172, 10 kr; nr 2173, 2 kr; nr 2174, 20 kr; nr 2175, 8 kr; nr 2176, 15 kr; nr 2177, 10 kr; nr 2178, 10 kr; nr 2179, 50 kr; nr 2180, 10 kr; nr 2181, 50 kr; nr 2182, 5 kr; nr 2183, 100 kr; nr 2184, 10 kr; nr 2185, 5 kr; nr 2186, 10 kr; nr 2187, 13 kr; nr 2188, 5 kr; nr 2189, 10 kr; nr 2190, 10 kr; nr 2191, 5 kr; nr 2192, 5 kr; nr 2193, 15 kr; nr 2194, 5 kr; nr 2195, 5 kr; nr 2196, 10 kr; nr 2197, 10 kr; nr 2198, 25 kr; nr 2199, 5 kr; nr 2200, 5 kr; nr 2201, 75 kr; nr 2202 a, 5 kr; nr 2102 b, 25 kr; nr 2203 a, 10 kr; nr 2203 b, 50 kr; nr 2204, 10 kr; nr 2205, 10 kr; nr 2206, 5 kr; nr 2207, 10 kr; nr 2208, 10 kr; nr 2209, 50 kr; nr 2210, 5 kr; nr 2211, 5 kr; nr 2212, 50 kr; nr 2213, 50 kr; nr 2214, 5 kr; nr 2215, 10 kr; nr 2216, 5 k; nr 2217, 10 kr; nr 2218, 20 kr; nr 2219, 25 kr; nr 2220, 10 kr; nr 2221, 30 kr; nr 2222, 10 kr; nr 2223, 10 kr; nr 2224, 100 kr; nr 2225, 25 kr; nr 2226, 10 kr; nr 2227 5 kr; nr 2228, 50 kr; nr 2229, 50 kr; nr 2230, 100 kr; nr 2231, 5 kr; nr 2232, 67 kr; nr 2233, 10 kr; nr 2234, 10 kr» nr 2235, 50 kr; nr 2236 10 kr; nr 2237, 10 kr; nr 2238, 10 kr; nr 2239, 5 kr; nr 2240, 5 kr; nr 2241, 10 kr; nr 2242, 10 kr; nr 2243, 10 kr; nr 2244, 50 kr; nr 2245, 30 kr; nr 2246, 10 kr; nr 2247, 25 kr; nr 2248, 30 kr; nr 2249, 10 kr; nr 2250,

10 kr; nr 2251, 50 kr; nr 2252, 10 kr; nr 2253, 10 kr; nr 2254, 10 kr; nr 2255, 5 kr; nr 2256, 18 kr; nr 2257, 2 kr; nr 2258, 5 kr; nr 2259, 25 kr; nr 2260, 6 kr; nr 2261, 25 kr; nr 2262, 5 kr; nr 2263, 20 kr; nr 2264, 5 kr; nr 2265, 50 kr; nr 2266, 10 kr; nr 2267, 10 kr; nr 2268, 2 kr; nr 2269, 10 k; nr 2270, 50 kr; nr 2271, 10 kr; nr 2272, 10 kr; nr 2273, 5 kr; nr 2274, 50 kr; nr 2275, 30 kr; nr 2276, 55 kr; nr 2277, 5 kr; nr 2278, 40 k; nr 2279, 10 kr; nr 2280, 5 kr; nr 2281, 10 kr; nr 2282, 100 kr; nr 2283, 100 kr; nr 2284, 23 kr; nr 2285, 50 kr; nr 2286, 10 kr; nr 2287, 5 kr; nr 2288, 5 kr; nr 2289, 10 kr; nr 2290, 10 kr; T. H. Rödeby, 5 kr; nr 2291, 15 kr; nr 2292, 5 kr; nr 2293, 10 kr; nr 2294, 5 kr; nr 2295, 20 kr; nr 2296, 10 kr; nr 2297, 10 kr; nr 2298, 10 kr; nr 2299, 10 kr; nr 2300, 10 kr; nr 2301, 10 kr; nr 2302, 10 kr; nr 2303, 50 kr; nr 2304, 3 kr; nr 2305, 5 kr; nr 2306, 1.000 kr; »Nemo» Herrens eget 10 kr; nr 2307, 100 kr; Onämnd Lidköping 30 kr; nr 2308, 50 kr; nr 2309, 10 kr; nr 2310, 5 kr; nr 2311, 10 kr; nr 2312, 10 kr; nr 2313, 10 kr; nr 2314, 10 kr; nr 2315, 25 kr; nr 2316, 10 kr; nr 2317, 50 kr; nr 2318, 10 kr; nr 2319, 5 kr; nr 2320, 5 kr; nr 2321, 3 kr; nr 2322, 10 kr; nr 2323, 5 kr; nr 2324, 10 kr; nr 2325, 10 kr; nr 2326, 11:65; nr 2327, 10 kr; E. B., jubileumsgåva 20 kr; nr 2328 a, 10 kr; nr 2328 b, 8 kr; nr 2328 c, 2 kr; nr 2329, 10 kr; nr 2330, 5 kr; nr 2331, 10 kr; M. B., Hörby 10 kr; nr 2332, 10 kr; nr 2333, 10 kr; nr 2334, 10 kr; nr 2335, 5 kr; nr 2336, 40 kr; nr 2337, 5 kr; nr 2338, 5 kr; nr 2339, 3 kr; A. G., Uppsala 30 kr; nr 2340, 10 kr; nr 2341, 10 kr; nr 2342, 5 kr; nr 2343, 10 kr; nr 2344, 10 kr; nr 2345, 5 kr; nr 2346, 10 kr; nr 2347, 5 kr; nr 2348, 5 kr; nr 2349, 10 kr; nr 2350, 5 kr; nr 2351, 5 kr; nr 2352, 5 kr; nr 2353, 10 kr; nr 2354, 5 kr; nr 2355, 100 kr; nr 2356, 10 kr; nr 2357, 5 kr; nr 2358, 50 kr; nr 2359, 10 kr; nr 2360, 15 kr; nr 2361, 150 kr; nr 2362, 10 kr; nr 2363, 25 kr; nr 2364, 5 kr; nr 2365, 10 kr; nr 2366, 10 kr; nr 2367, 5 kr; nr 2368, 10 kr; nr 2369, 10 kr; nr 2370, 10 kr; nr 2371, 2 kr; nr 2372, 4 kr; nr 2373, 10 kr; nr 2374, 2 kr; nr 2375, 10 kr; nr 2376, 100 kr; nr 2377, 10 kr; nr 2378, 10 kr; nr 2379, 25 kr; nr 2380, 6 kr; S. P., Stockholm gm. R. O., sparbössemedel 30 kr; Gm. R. A., Jönköping 24 kr; nr 2381 a, 100 kr; nr 2381 b, 50 kr; nr 2382, 50 kr. Forts.

Varmt tack till varje givare.

»Se, jag bådar eder en stor glädje, som skall vederfaras allt folket.» Luk. 2: 10.

Ljusglimtar från Mongoliet

— 29:de årgången —

ORGAN FÖR SVENSKA MONGOLMISSIONEN.

Prenumerationspris kr. 2:— per år.

Prenumeration direkt genom expeditionen, Brunnsgatan 4.

Redaktör: *J. M. Ollén.* Ansvarig utgivare: *Magnus Havermark.*
Stockholm.

Tel. 10 62 05. Postgironummer 51015.

Ljusglimtar från Mongoliet

utkommer år 1948 med samma program som hittills.

Tidningen rekvireras endast genom Svenska Mongolmissionens expedition, Brunnsgatan 4, Stockholm. Priset är som hittills endast 2 kronor.

Skriv blott namn och adress tydligt.

Uppskjut ej prenumerationen utan prenumerera fortast möjligt.

Envar som samlar prenumeranter får vart 6:te exemplar gratis.

Den som samlar fem nya prenumeranter får dessutom som extra gåva en av Sven Lidmans mest kända uppbyggelseböcker Guds Eviga Nu, som från skilda håll lovordats för stora andliga och litterära förtjänster. Det är oss en glädje att kunna erbjuda detta arbete åt våra prenumerantsamlare.

Vi hoppas nu på en energisk insats för vår missionstidning. På sistone ha stora ting skett inom vår mission. Nya krafter ha begivit sig ut, andra ha förklarat sig redo att viga sina liv för Mongoliet. Ett nytt verksamhetsfält står därute öppet för de våra. Offervilljan här hemma har slagit ut i blom som sällan tillförne. Må denna framåtanda också besjäla insatsen för vår tidning. Dess innehåll kommer i år att berikas genom många intressanta brev och rapporter därutifrån, och säkerligen kommer Ljusglimtar i år att innehålla spännande saker. Sprid den. Vinn genom den nya medarbetare i vår viktiga missionsgärning. Vi bedja våra trofasta vänner om en ny kraftansträngning i denna riktning.

Stockholm i januari 1948.

Vördsamt
Redaktionen av Ljusglimtar från Mongoliet.

Lindbergs Tryckeriaktiebolag, Stockholm 1947
82912

Ljusglimtar från Mongoliet

TIDSKRIFT FÖR SVENSKA MONGOLMISSIONEN

N:r 2	EXPEDITION: Brunnsgatan 4, Stockholm	Febr. 1948

Han beder.

När vi tänka på oss själva som enskilda kristna, när vi tänka på vår mission, på våra sändebud därute, på de infödda kristna, på hela vårt svårt hemsökta missionsfält, ja, då måste vi säga oss, att, rent mänskligt sett, framtiden ter sig riskfylld. Men — han beder. Han beder för oss var och en enskild.

Se Frälsaren under hans livs sista dagar. Han stod inför uppbrottet, han skulle dö, och det var en blodig, grym död, som väntade honom. Han visste det. Men hans tankar gå ändå från honom själv till lärjungarna. »Jag beder för dem, som du har givit åt mig.»

En av lärjungarna stod inför ett prov, och Frälsaren visste, att han ej var rustad att bestå det. Även då beder Jesus. »Jag har bett för dig, att din tro ej skall varda om intet». Och Frälsarens bön gör verkan.

»Han lever alltid och beder alltid» för dig och för mig. Det är en mäktig tröst. Frälsarens böner är ett skydd mot nöd och fara. Frälsarens böner har väldig kraft. De är en återklang av den kärlek, som bor i Guds eget hjärta, och därför kunna de aldrig bli verkningslösa. Gud hör dem.

När du går att möta en oviss framtid, vet, att Frälsaren alltid beder för dig.